

Ери. Азъ особенно имамъ причина вер-
ху ти да ся гивъя, зацо-то взе мои-те подозрѣ-
нїя като истинно нещо. (камъ Миледи.)

Бон. Кавалеринъ, Миледи, отъ тукъ ната-
такъ честь ще ми сториге въ домъ мой никогда
да не ступите.

Мил. Братъ мой, има си правда (камъ
Ериолда.)

Ери. Що мя е грива за твой-атъ домъ ?
тукъ нѣкой нищо друго не чува освѣнь Лон-
донъ, Лондонъ и всегда Лондонъ. Не можа
веке това име да слушамъ. Да, на тойзи часъ
още ся рѣшавамъ; ако имате нещо да ми по-
ржчате, утрѣ отхождамъ. (става.)

Бон. За гдѣ ?

Ери. За Сѣверна-та Америка. (отхожда.)

Мил. Невѣсто моя, прощавашь ли мя ?
(камъ Пемела.)

Паме. И ако да искахъ, ненависть да
държа не можа.

Бон. Да, любезная ми Памела, ты все-
гда си достолюбива, всегда си добродѣтелна
дойди да тя пригжрна, дойди во все благопо-
лучна да живѣнешь.

Паме. Ахъ, Господарю! не можа болна-